

KECSKEMÉT VÁROS KILENCEDIK ÉVFOLYAMOS TANULÓINAK MATEMATIKATUDÁSSZINT–VIZSGÁLATA

Kiss Róbert*, Varga József és Kovács Béla*****

**Kecskeméti Főiskola, GAMF Kar, Kalmár Sándor Informatikai Intézet*

***Bányai Júlia Gimnázium, Kecskemét*

****Kecskeméti Református Gimnázium*

Kulcsszavak: matematika, tudásmérés, Kecskemét

Az Országos kompetenciamérések évenkénti gyakorisággal vizsgálják az általános és középiskolai populáció matematikatudását, szövegértését. Az eredmények visszacsatolása lehetőséget teremtene az intézmények számára, hogy országos összehasonlításban elemezzék tanulóiuk teljesítményét, valamint saját diákjaik fejlődését. A tapasztalatok azt mutatják, hogy ez kevés helyen történik meg. Ennek okai között szerepelhet a megfelelő kompetenciával rendelkező szakemberek hiánya, csakúgy, mint az iskolák eredményeik publicitásától való félelme. Az intézményi és tanulói eredmények értékelése, köszönhetően a törvényi szabályozásnak és annak, hogy az oktatási folyamatok változásai lassan bár, de éreztetik hatásukat a mindennapi gyakorlatban is, felértékelte a külső mérések szerepét. A legtöbb intézmény esetében a helyi, környékbeli iskolákkal történő összevetés bír inkább relevanciával. A vizsgálható területek közül kiemelt hangsúlyt kap a matematika, amely gondolkodási struktúráiban, absztrakciósükségletében sok esetben jobban kiemeli a különbségeket a tanulók tudásrendszerében. A legtöbb diák esetében, az iskolarendszer szerkezetéből adódóan, egy minőségi váltás következik be a nyolcadik évfolyam végén. Fontos tehát mind az általános iskolának, mind a középiskolának, hogy az eredményességről, illetve a bemenetről képet kapjon egy nagyobb populáció viszonylatában.

2006 szeptemberében, Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzatának megbízásából a város iskoláinak 9. évfolyamára járó tanulók teljes körében matematikatudásszint-felmérés történt (N=2020 fő). A felmérés célja az volt, hogy helyzetképet nyújtson a kecskeméti iskolák és tanulói matematikatudásáról. A kilencedik évfolyamos diákok városi populációjára standardizált matematikaeredmények intézményi és osztályszintig visszavezetett statisztikai mutatói az általános iskoláknak képet adtak a belső munka eredményeiről és a városi helyzetükről, a középiskoláknak pedig arról, hogyan sikerült tanulóiuk „összeválogatása”.

A méréshez két nem ekvivalens tesztváltozat készült, amely lefedő jelleggel vizsgálta a diákok matematikatudását (Crobach- $\alpha=0,93$ mindkét tesztváltozatnál). Az eredmények megerősítették az oktatási rendszerünk sajátosságaiból következő erős szelekciós hatás jelenlétét a különböző iskolatípusok vonatkozásában szinte valamennyi vizsgált matematikai területen. Sikerült feltárni a tanulók néhány matematikai hiányosságát és tudásbeli különbségét is.

Ezen vizsgálat egy pillanatnyi helyzetkép, amellyel az intézményeket az írásbeli és szóbeli beszámolóik során a célnak megfelelően sikerült tájékoztatni, ezzel is hatást gyakorolva a mérés-értékelési kultúra közoktatásbeli fejlődésére. A városi önkormányzat döntésének függvényében további mérések tehetik a képet teljessé, és mind hossz-, mind keresztmetszeti irányban (az intézmények, évfolyamok, és tantárgyak rendszerének vonatkozásában) megalapozhatják a város oktatási gyakorlatának fejlődését, a hozzáadott érték vizsgálatát.